

Auringon ensisäteet herättivät minut kukonlaulun aikaan, päivästä oli tulossa kaunis. Venytellessäni en voinut olla huomaamatta kuinka koko kylä oli jo hereillä, touhuten kiireisenä. Olin kauhun sekaisella jännityksellä odottanut tätä päivää koittavaksi, ja kun aamu vihdoinkin valkeni, en tiennyt mitä tehdä. Minulle oli rakennettu oma asumus kylän keskellä, eläinten vuodilla peitetty häkki. Mahduin ottamaan neljä askelta joka suuntaan ja kurkottamaan käteni kattoon tässä väliaikaisessa kodissani. Nuorehko, noin kahdenkymmenen ikäinen ihmissusinainen, joka vastasi kylämme ruuan valmistuksesta, oli jo tuomassa minulle kylmää lihakeittoa ja kulhollista tuoretta maitoa. Pidin hänestä aika lailla, hän oli ainoa joka kohtaa minua yhdenvertaisenaan. Muut asukit lähinnä pelkäsivät, halveksivat tai avoimesti inhosivat minua. - Ylva, koska ne alkavat, kysyin susinaiselta. En halunnut puhua omista häistäni, mutta Ylva ymmärsi mitä takoitin. - Illan hämärtyessä, ennen auringonlaskua. Hän livautti suupielestään siltä varalta, että joku kuulisi. Lauman Beeta oli määrännyt ettei minulle saanut puhua vankeuteni aikana, mutta ainoastaan hänen nuori vaimonsa Ylva uskalsi rikkoo tätä sääntöä. Ylva työnsi ruuan ja juoman minulle kaltereiden välistä ja lähti tuuheaa punaruskeaa häntä heiluen takaisin. Täysikuu oli lähellä ja sen huomasi. Susien epäinhimilliset piirteensä tulivat entistä enemmän esiin, häntä työntyivät ulos, suuret raateluhampaat vaihtuivat ihmismäisten tilalle, silmien ruskean ja mustan väri syveni. Täysikuu on maaginen ja sen yliluonnolliset voimat aiheuttivat muutoksia kaikissa olennoissa, ihmisissä kaikkein vähiten ja ihmissusissa eniten. Myös meihin keijuihin se vaikuttaa enemmän tai vähemmän, riippuen sukujuurista. Se ilmenee meidän silmien värissämme joka muuttuu hohtavaksi, ihossamme josta tulee läpikuultava ja siivissämme, jotka joko näkyvät parhaimmillaan, tai kuten minulla; ilmestyvät esiin lapaluiden välistä. Minulla täysikuu, tai sen lähestyminen ilmenee keijumaisten piirteiden esiintulemisena, koska minulla ei ole puhtaat sukujuuret. Tämä siis tarkoittaa, että minulla ei ole juurikaan keijumaista ulkonäköä muulloin. Täysikuun vaikutusvallan aikana limenvihreät siipeni tulevat näkyviin selästäni ja silmieni väri muuttuu niin kirkkaaksi, että ihmiset eivät pysty katsomaan minuun sen aikana. Ihoni muuttuu läpikuultavaksi, pienellä pastellinvihreän vivahteella, jonka erottaa vain tarkoilla silmillä. Isäni puolelta kuulun luonnonkeijujen sukuun, äitini on edesmennyt kettujen kuningatar. Äidin perintönä minulla on punaruskeat korvat pitkien mustien hiusteni seassa ja ketunhäntä valkoisine päineen. Lisäksi pienenä erikoisuutena vasen silmäni on kullanuskea ja oikea kirkkaan vihreä. Tällaiset risteämykset eivät ole kovin harvinaisia, kuten minä ja tuleva mieheni sen todistamme. Ainoa vikana tällaisissa tapauksissa on se, että ne pilaavat hyvät sukulinjamme, jotka ovat jatkuneet vuosituhansien ajan. Hyötynä saamme erilaisia olevilta vanhemmiltamme kaikki heidän hyvät puolensa, riippuen veren vahvuudesta. Minulla on aidot siivet, ne tosin tulevat esiin vain kuun ollessa täydemmillään, enkä osaa vielä lentää niillä. Jos häntääni ja ketunkorviani ei lasketa, sain äidiltäni ainoastaan kyvyn muuttua ketuksi superkuun aikana. Se ei ole kovin hyödyllistä, koska näin tapahtuu ainoastaan noin kerran vuodessa. Syön vaisuna aamiaiseni, ja istun sitten taas makuualustani päälle. Minun pitäisi taas vain odotella päivän kulumista, kuten olen tehnyt jo viiden päivän ajan. Päätän aikani kuluksi letittää hiukseni ja voimistella, etten vain menetä lihaksiani tässä ahtaassa häkissä! Ylva hakee astiat pois kun ehtii, ja tuo minulle puolen päivän jälkeen päivällisen. Se on lihapataa ja sahtia, jonka syön mieluusti, vaikka liha onkin puolikypsää ja olut auringossa lämmennyt. Ennen Ylva ja kylän muut naiset tulevat hakemaan minua, ilmeisesti minun pitää valmistautua illan seremoniaan varten. Vastahakoisesti lähden mukaan, mutta vain siksi, että heillä on ylivoima ja susinaiset ovat tunnetusti isokokoisia ja voimakkaita. Mieleni tekisi huutaa ja juosta pois, mutta pakottaudun pysymään rauhallisena. Vastanhangoittelusta ei edes olisi hyötyä, sillä olen yksin, eikä kukaan voisi auttaa minua rangaistuksen pelossa. Susinaiset

pesevät minut kovakouraisesti ja pukevat päälleni polvipituisen ja tiukasti istuvan punaisen mekon, jossa on sydämenmuotoinen kaula-aukko. Tunnen oloni epämukavaksi pehmeässä mekossa, koska en yleensä käytä kuin nahkaisia tyköistyviä housuja ja tiikerin vuodasta tehtyä paitaa, jossa on irtonaiset hihat. Hiuksenikin pestään ja Ylva tekee siihen monimutkaisen lettikruunun, joka on epämiellyttävän kireä. Jalat haparoiden astelen kohti seremoniapaikkaa, vilkaisen pilvettömällä taivaalla olevaa täysikuuta ja mietin äitiäni, joka joutui myös pakkoavioliiton uhriksi. Ilmeisesti hän ja isäni rakastuivat minun syntymäni jälkeen, ajan kuluessa. Rohkaisen itseäni lupauksella pakomatkasta tämän yön jälkeen, olihan itse lauman vanhin luvannut minulle pääseväni vapaaksi rituaalin jälkeen! Koko lauma oli kokoontunut yönhamärässä palavan kokon lähistölle, paikalla oli myös molemmat veljeni ja kolme siskoani isän kanssa. Katselin heitä mielteliäästi, miten kävisi kolmevuotiaalle Signylle, joka joutuisi kasvamaan ilman äidin hoivaa, tai Sigridille ja Sigrunille? Jäin seisomaan varjoihin Ylvan ja hänen miehensä Ulfin kanssa, he saattaisivat minut Beetan roolissa Alfani luo. Chrisin isä ulvaisi, ja hetkessä aukion täytti hiljaisuus. Hän puhui pitkään perinteistä ja pitkään jatkuneesta suvustaan, sekä tietenkin minun syntyperästäni. Seisokeltuamme varjoissa jo jonkin aikaa, antoi vanhin meille merkin, ja Ylva miehensä kanssa tarttui minua käsikynkästä. Hitaasti ja varmasti he taluttivat minua kohti kokon lämpimässä hehkussa seisovaa Chrisiä ja hänen isäänsä. Panikoin nähdessäni seremoniaveitsen kylmänhohtoisen kiillon, jumalat eivät katsoisi hyvällä verivalan vannonutta ja sen rikkonutta olentoa! Tuli lämmitti minua mukavasti, kun Beeta ja hänen vaimonsa luovuttivat minut miehelleni. En kuunnellut lauman vanhimman puhetta, havahduin vasta kun Chris tönäisi minua ja muodosti huulillaan käskyn vastata. Hätäisesti sopersin; suostun kantamaan vastuun, jonka verivala minulle antaa, ja kärsimään rangaistuksen jos sen rikon. Chris toisti samat sanat isänsä kysyessä sitä häneltä, tuli valjon vaihdon aika. Käänsimme molemmat vasemman ranteen sisäpinnan näkyviin, jotta verellä voisi meidät yhteen liittää. Veitsi oli pitkäkö, todella terävä ja täynnä muinaisia riimuja. Nopealla liikkeellä appeni viilsi ranteeni auki, ja teki samoin pojalleen. Hän laittoi veitsen sivuun ja painoi sitten verta vuotavat haavamme yhteen, ensi alkuun ei tapahtunut mitään, mutta sitten leimahti kirkas punaista, mustaa ja vihreää sisällään pitävä valo meidät ympäröiden. Koko vartaloni tuntui olevan kuin tulella, kirkaisin, ja sen jälkeen tein kaikkeni pitääkseni ilmeeni neutraalina. Se tuntui kestävän ikuisuuden, mutta todellisuudessa kului vain sydämenlyönti tai pari. Meidät oli liitetty yhteen kaikista vanhimmallalla riitillä, jota edes minä en uskaltaisi rikkoa kuolemanrangaistuksen takia! Vihdoin Chrisin isä Frode erotti kätemme, ja kipu vaimeni tykyttäväksi kihelmöinniksi. Katsahdin käteeni, siihen oli ilmestynyt pienellä suden kuvalla varustettu Chrisin nimi, ja kun vilkaisin mieheni kättä, oli siinä oma nimeni ja pieni ketunkorvainen- ja häntäinen siro keiju. Vaihdoimme vielä koruja, raskaat ja erittäin kalliit kultakorut pujotettiin kauloillemme. Juhlallisuuden lopuksi suutelimme, tai hän suuteli, minä seisoin järkyttyneenä paikoillani, ja hätkähdin lauman alkaessa ulvoa villisti, sekä täysikuulle että liitollemme. Tuli se kammottava hetki, jolloin Chris nosti minut hajareisin syliinsä ja etunenässä lähti kantamaan minua kohti tulevaa kotiani. Katsoin typertyneenä hänen takanaan kulkevaa perhettäni. Isää, joka oli vakavana, sekä hänen ilmettään matkivia veljiäni ja herttaisesti hymyileviä siskoja. He kaikki saattoivat meidät majan ovelle, ja muodostivat tiiviin ringin sen ympärille, jos vaikka sattuisin karkaamaan. Jäimme kahden pimeään, kun ovi vedettiin kiinni. Chris laski minut hellästi sängylle, ja kävi sytyttämässä kynttilät. Räpyttelin silmiäni äkillisessä valossa, ja peräännyin kauemmas joka kerta, kun hän yritti ottaa minut kiinni. Lopulta hän ärähti, ja pakotti teräksen kovalla äänellään minut pysähtymään. Seisoin hiljaa paikallani, hän tarttui kiinni olkapäistäni, ja riisui helposti mekkoni, jonka alla olin alasti. Hän itse

oli riisuutunut jo aiemmin, ja yhtä nopeasti talutti minut sängyn luo ja tönäisi selälleen sen päälle. Ihoni oli kananlihalla kesäyössä, kun mieheni tuli päälleni ja liukui sisään. Suljin silmäni nöyryytettynä, ja kun hän käski avata ne, en meinannut pystyä, koska minua hävetti niin paljon. Olin täysin alastomana hänen allaan, kun suutelimme uudestaan ja hän vei neitsyyteni. Liikuin hänen tahdissaan, katsoimme toisiamme silmiin, minä hieman epäröiden ja hän himoiten. Oloni oli tyhjä ja palelin, kun hän tuli pois päältäni ja käveli ovelle. Heitin hänelle housut, kun hän kääntyi katsomaan minua ilikikurisesti. Mulkaisin häntä, ja laskin sitten häpeällisenä katseeni, nähdessäni hänen olevan vielä kova ja märkä. Ihmissusi veti housut jalkaan ja meni ulvomaan laumansa kanssa. Hänen palatessaan olin jo kääriytynyt peittoon ja käpertynyt nukkumaan, mutta havahduin, kun Chris palasi. - Nanna, olet uskomaton, kuulin hänen kuiskaavan korvaani. Vastasin hänelle unenpöpperöisenä; niin sinäkin. Ihmissuden villi tuoksu ympäröi meidät, kun hän veti minut viereensä, lämmittäen omalla kehollaan. Tänä yönä hän nukkuisi minun vieressäni, mutta vastaisuudessa olisi metsästävässä laumansa kanssa. Kynttilän pehmeä hehku siivitti minut nopeasti takaisin uneen, vaikka olikin vaikeaa saada hyvää asentoa, kun kyljessä oli iso susi. Jatkuu seuraavassa osassa!